

помощь-тж на вѣрный-тъ ми Петка, моглъ быхъ да тръгнѣхъ отъ островътъ си. Помыслихъ си послѣ, че азъ можахъ, таквозь едно сщество да го научѣхъ и на по-горни идеи, за това въ разговоритѣ си не ся лѣняхъ да му расправамъ и да всѣхъ въ душѣтъ му началата на христіанскѣтъ религіѣ. Единъ день между друго що си приказвахмы, попытахъ го: кой е направилъ небо, земѣтъ и морето, а той ми отговори, че нѣкой си отколѣшенъ старецъ, на име Венамуко, много отколѣшенъ, отъ мѣсеца и отъ звѣздытѣ още по-отколѣшенъ, и че всичкытѣ сщества говорили нѣму: О!.... (сирѣчь моляли ся нему), и слѣдъ смърть-тж си отивали всички при него.

Отъ това зехъ поводъ да го научѣхъ познаніето на истиннаго Бога, създателя на всичко. Петко мя слушаше внимателно, и вижаше ся че приемаше съ голѣмо благодареніе свѣдѣніята, които му давахъ за Іисуса Христа, който дойде на свѣтътъ за да ны избави, и какъ трѣба да ся моли Богу, който чуе всичко що говоримъ, ако и да сѣди на небо.

О! Казуваше Петко, единъ день, кога е тѣй, че вашій-тъ Богъ, който сѣди по-высоко